

Sygn. akt VII K 1586/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek. sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Anna Wawrzynek Gawdyn

po rozpoznaniu dnia 24 lutego 2015 roku

sprawy

G. S.

Syn I., R. z d. O.

Urodz. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

W dniu 24 sierpnia 2013 r. w O. G. S. jadąc ulicą (...) kierował samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości a mianowicie mając wynik I badania - 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu rejonowego w Nysie sygn. akt II K 534/12 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 kk za które odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 04 stycznia 2013 r. do dnia 30 lipca 2013 r. oraz nie stosując się do orzeczonego w/w wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat w okresie od 26 czerwca 2012 r. do dnia 26 czerwca 2015 r. i do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie - sygn. akt II W 655/12 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku w okresie od dnia 03 września 2012 r. do dnia 03 września 2013 r.

Tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 64§1 kk

I. w ramach czynu opisanego w części wstępnej wyroku oskarżonego G. S. uznaje winnym tego, że w dniu 24 sierpnia 2013 r. w O. G. S. jadąc ulicą (...) kierował samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości a mianowicie mając wynik I badania - 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu rejonowego w Nysie sygn. akt II K 534/12 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 kk za które odbył karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 19 stycznia 2013 r. do dnia 19 lipca 2013 r. oraz nie stosując się do orzeczonego w/w wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres trzech lat i do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nysie - sygn. akt II K 1441/12 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres ośmiu lat to jest występku z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to przestępstwo na podst. art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt I sentencji wyroku kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 24.08.2013 roku,

III. na podst. art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat,

IV. na podst. art. 43§3kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych do właściwego organu administracji publicznej,

V. na podst. art. 49§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

VI. na podst. art. 29 Ustęp 1 Ustawy z dnia 06.05.1992r. Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz A. M. W. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu G. S. z urzędu kwotę 1.033,20 złotych (w tym VAT),

VII. na podst. art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W nocy z 23 na 24 sierpnia 2013 roku ok. godz. 3.00 funkcjonariusze zmotoryzowanego patrolu w składzie funkcjonariusza Policji - P. O. i funkcjonariusza Straży Miejskiej - G. T. otrzymali od dyżurnego K. w O. zgłoszenie, wedle którego kierujący samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...) może znajdować się w stanie nietrzeźwości.

Jadąc ul. (...) na wysokości skrzyżowania z ul. (...) funkcjonariusze zauważyli w/w pojazd m-ki L. poruszający się przez rondo na Pl. (...) -go M. w kierunku ul. (...).

W tej sytuacji udali się za w/w pojazdem doganiając go na ul. (...), w kierunku wyjazdu z O., gdzie włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe nakazujące kierującemu przed nimi samochodem m-ki L. zatrzymanie się.

Kierujący w/w pojazdem zatrzymał się dopiero po przejechaniu kilkuset metrów, po czym – pomimo braku stosownego polecenia – wysiadło z niego sześciu mężczyzn. Dwóch z nich, którymi okazali się później G. S. i M. S. wysiadło z przodu pojazdu, drzwiami pasażera, zaś czterech pozostałych tylnymi drzwiami pojazdu, którego budowa uniemożliwiała przedostanie się fotela kierowcy lub pasażera z przodu pojazdu do tylnej, również osobowej części. Pozostałymi czterema osobami okazali się Ł. Ś. – syn właściciela pojazdu, M. J. (1), B. S. i W. W..

Wszystkie wskazane osoby zaprzeczyły, ażeby kierowały pojazdem, odmawiając jednocześnie wskazania kierowcy, zatem wszystkie zostały przez przybyły na miejsce patrol (...) K. w O. poddane badaniom na zawartość alkoholu, gdzie okazało się, że wszyscy poza W. W., który wysiadł z tylnej części pojazdu, są pod wpływem alkoholu.

Badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu osoby G. S. wykazały o godz. 3.25 stan nietrzeźwości 0,94 mg/l, a o godz. 3.45 – 0,80 mg/l. Siedzący z nim z przodu pojazdu M. S. miał odpowiednio wyniki 0,56 i 0,52 mg/l.

Jako, że zarówno G. S., jak i M. S. zaprzeczyli, ażeby kierowali samochodem, a pozostałe cztery osoby odmówiły wskazania kierującego, na miejsce wezwano psa tropiącego wraz z przewodnikiem celem wytypowania sprawcy.

W czasie tych czynności, jedyny trzeźwy pasażer samochodu w osobie W. W. podszedł dyskretnie do funkcjonariusza Policji - P. O., pytając, czy nie dałoby się sprawy załatwić polubownie, skoro on jest trzeźwy, podając przy tym, że kierującym nie był M. S., lecz G. S., jednakże nikt w/wymienionego nie obciąży, gdyż ów jest „nieobliczalny”, a poza tym wszyscy się znają.

W czasie rozmowy W. W. z funkcjonariuszem Policji, koledzy nawoływali go, ażeby „wziął na siebie” kierowanie samochodem, skoro jest trzeźwy, jednakże W. W. tego nie uczynił mając świadomość, że wspólnie z Ł. Ś., M. J. (1) i B. S. wysiadał na oczach funkcjonariuszy z tylnej części pojazdu, gdzie nie mógłby się znajdować, gdyby kierował samochodem.

W międzyczasie na miejsce przybył pies tropiący, który na podstawie śladu zapachowego z fotela kierowcy samochodu L., doprowadził funkcjonariuszy do osoby G. S., co wykluczało, ażeby samochodem kierował M. S..

G. S. został zatem zatrzymany, samochód wydano W. W., który posiadał prawo jazdy, a jako jedyny był trzeźwy, a który wraz z pozostałymi kolegami, odjechał w kierunku N., na czym czynności służbowe się zakończyły.

Dowody:

- k. 11, 148: zeznania świadka P. O.,
- k. 35, 173: zeznania świadka G. T.,
- k. 48, 149: zeznania świadka M. J. (2),
- k. 47, 214: zeznania świadka W. W.,
- k. 30-31, 212-213: zeznania świadka M. J. (1),
- k. 46, 228: zeznania świadka Ł. Ś.,
- k. 73, 213: częściowo zeznania świadka B. S.,
- k. 81-82, 228: częściowo zeznania świadka M. S.,
- k. 3-8: protokoły użycia urządzenia pomiarowego,
- k. 9: protokół użycia psa służbowego,
- k. 15: protokół zatrzymania osoby,
- k. 17-18, 127: częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S.,

G. S. ma 25 lat. Pozostaje stanu wolnego, nie ma dzieci. Posiada podstawowe wykształcenie, jest bez zawodu. Przed osadzeniem pracował w piekarni za wynagrodzeniem ok. 1.200 zł brutto miesięcznie. Nie posiada istotnego majątku.

G. S. był wielokrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwa z art. 178 a Kk. Prawomocnym wyrokiem SR w Nysie z 29.05.2012r. skazany został za czyn z art. 178 a § 4 Kk na karę 6 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie 19.01.2013r.-19.07.2013r., a także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Ponadto, prawomocnym wyrokiem SR w Nysie z 20.03.2013r. skazany został za czyn z art. 178 a § 4 Kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat.

W dniu 24 sierpnia 2013 roku G. S. był rzeczywiście pozbawiony wolności w sprawie.

Dowody:

- k. 20: dane osobopoznawcze w trybie art. 213 Kpk,
- k. 32-35, 100-101, 180-182: dane z Krajowego Rejestru Karnego,

- k. 49, 50, 52: odpisy wyroków,
- k. 51: informacja o okresie odb.kary ze sprawy II K 534/12,
- k. 15: protokół zatrzymania osoby,

G. S. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania wyjaśnień, jak i odpowiedzi na pytania.

/ k. 17-18, 127 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mogło budzić wątpliwości zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego G. S. w odniesieniu do przypisanego mu ostatecznie czynu zabronionego z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk. Niezależnie od zmiany opisu czynu w zakresie dot. okresu odbywania kary ze sprawy II K 534/12 oraz rodzaju orzeczenia, z którym związane było m.in. naruszenie zakazu sądowego, tj. II K 1441/12 zamiast II W 655/12 / niezależnie od II K 534/12 /, zachowanie oskarżonego zakwalifikowano jako czyn z art. 178 § 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk /zamiast 178 § 1 i 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk/, albowiem § 4 art. 178 a Kk odnosi się wyłącznie do § 1, co wynika z jego opisu, a tym samym wystarczająca jest kwalifikacja z art. 178 a § 4 Kk /zamiast 178 a § 1 i 4 Kk/, o czym stosownie do treści art. 399 § 1 Kpk uprzedzono obecne na rozprawie strony.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach interweniujących funkcjonariuszy P. O. i G. T., którzy zatrzymywali samochód m-ki L.. W szczególności istotne były zeznania świadka P. O., który zaobserwował, że z przodu poddanego kontroli pojazdu wysiedli tylko oskarżony oraz M. S., co potwierdzały dodatkowo czynności z udziałem przewodnika psa tropiącego – świadka M. J. (2), który wskazał, że pies bez żadnych wątpliwości, na podstawie śladu zapachowego z fotela kierowcy samochodu L., doprowadził funkcjonariuszy do kierującego, którym okazał się być oskarżony G. S., co potwierdziły późniejsze zeznania pasażerów pojazdu w osobach świadków: M. J. (1), Ł. Ś. i W. W., i to niezależnie od zeznań pozostałych pasażerów pojazdu w osobach świadków B. S. i M. S., którzy do końca okazali się „lojalni” wobec oskarżonego zasłaniając się niepamięcią, stanowczo jednocześnie zaprzeczając, ażeby sami byli kierującymi. Uwzględniając dodatkowo wnioski wynikające z dowodów z dokumentów, wyjaśnienia samego oskarżonego G. S., stanowiły jedynie przyjętą linię obrony, która nie zasługiwała na wiarę.

Swym zachowaniem oskarżony G. S. wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk.

Przestępstwa z art. 178 a § 4 Kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli m.in. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo też czynu tego dopuszcza się w okresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego za przestępstwo.

Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdatny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, przy czym w przypadku art. 178 a § 4 Kk krąg podmiotowy sprawców przestępstw ogranicza się do enumeratywnie wymienionych tam osób, w tym osób, które wcześniej były już prawomocnie karane za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo też dopuszczają się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego za przestępstwo. Dodać trzeba, że odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a Kk nie jest uwarunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym

bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 4 Kk, zgodnie z odniesieniem do art. 178 a § 1 Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimy tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 4 Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 4 Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu, a także winien jest mieć świadomość uprzedniej karalności z art. 178 a § 1 Kk lub pozostawiania w okresie obowiązywania środka karnego wymienionego w art. 178 a § 4 Kk.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym kwalifikowanego treścią art. 178 a § 4 Kk z uwagi na jego uprzednią karalność z art. 178 a § 1 Kk oraz na dopuszczenie się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego za przestępstwo, dodatkowo w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem oskarżony był już uprzednio karany za czyn z art. 178 a § 4 Kk i za ten czyn odbywał też karę pozbawienia wolności w warunkach opisanych w art. 64 § 1 Kk.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Oskarżony swoim zachowaniem poważnie naruszył to dobro, biorąc pod uwagę takie okoliczności jak miejsce przestępstwa – na jednej z głównych dróg, fakt, iż w samochodzie znajdowało się oprócz niego 5 innych osób, okoliczność tego rodzaju, że mając ok. 2 ‰ alkoholu zamierzał przemierzyć drogę z O. do N., etc., etc.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 178 a § 4 Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej, będąc uprzednio prawomocnie skazany za przest. z art. 178 a § 1 Kk. oraz w okresie obowiązywania zakazu wynikającego co najmniej z dwóch orzeczeń skazujących. Nie mogło budzić najmniejszych wątpliwości, że to oskarżony prowadził pojazd, i że już w chwili jego prowadzenia znajdował się on w stanie nietrzeźwości, co wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Bezspornym pozostawał także fakt, iż kierowany przez niego samochód m-ki L. był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem

przestępstwo miało miejsce na jednej z głównych dróg miasta wojewódzkiego, zatem w miejscu otwartym dla ruchu pojazdów. Nie mogło też budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, albowiem do protokołu użycia alkosensora podał, że spożywał alkohol, zaś do protokołu przesłuchania podał okoliczności związane ze swą uprzednią karalnością, w tym z odbywaniem kary, a jako osoba pełnoletnia, bez ubytków natury psychicznej, zdawał sobie sprawę ze skutków spożywania alkoholu.

Tak zatem, rekapitułując powyższe, swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 64 § 1 Kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 7 lat i 6 miesięcy.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył oskarżonemu karę 2 lat bezwzględnego pozbawienia wolności, nie znajdując żadnych szczególnych okoliczności uzasadniających jej warunkowe zawieszenie, jak weźmie się pod uwagę wielokrotną uprzednią karalność za podobne przestępstwa, miejsce przestępstwa, stężenie alkoholu, liczbę pasażerów, odległy cel podróży, brak uprawnień do prowadzenia pojazdów, dopuszczenie się czynu w warunkach recydywy, postawę oskarżonego na m.przestępstwa, jak i w toku postępowania, które to okoliczności sprzeciwiały się kategorycznie skorzystaniu przez Sąd ze szczególnego uprawnienia z art. 69 § 4 Kk. Te same okoliczności zaważyły za orzeczeniem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na maksymalny okres 10 lat oraz świadczenia pieniężnego w stosunkowo wysokim rozmiarze. W ocenie Sądu tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności połączona z orzeczeniem w/w środków karnych może zabezpieczyć społeczeństwo przed naruszeniem przez oskarżonego porządku prawnego w przyszłości, będąc jednocześnie dla niego samego dostateczną nauką, że jego lekceważenie nie popłaca i będzie związane z odpowiednią odpłatą.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały znaczną społeczną szkodliwość czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do sprawcy czynu przestępnego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania miało swe uzasadnienie w brzmieniu art. 627 Kpk.

Dlatego właśnie orzeczono, jak w sentencji wyroku.

.....

ZARZĄDZENIA:

- **odnotować uzasadnienie,**
- **odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouc. doręczyć wnioskodawcy,**
- **kal. 14 dni**

O., dnia,